

Speciale Studie 27

Uitgebreidere studies

VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

De geheimenissen van het Koninkrijk der Hemelen

Door Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Woord vooraf

Veel theologische schrijvers hebben in de afgelopen eeuw geprobeerd een weloverwogen verhandeling over het dertiende hoofdstuk van het evangelie van Mattheüs te schrijven. Van de vele geschriften en commentaren die beschikbaar zijn voor Bijbelstudenten, heeft geen enkel werk een bevredigende uitleg gegeven van wat er te leren valt uit de zeven gelijkenissen in dit hoofdstuk. Veel bekwame leraren hebben het oprecht geprobeerd, maar zij beschikten gewoonweg niet over de sleutel die toegang zou geven tot wat Jezus Christus 'de geheimenissen van het Koninkrijk der Hemelen' noemde.

In het begin van de jaren veertig begon Otis Q. Sellers in zijn geschriften en leerstellingen uiteen te zetten wat hij tijdens zijn Bijbelstudie had ontdekt. Hij was zich bewust van de talrijke beloften van toekomstige zegeningen voor het volk Israël die het Oude en Nieuwe Testament vullen. Er was geen plaats in de tijd voor de vervulling ervan volgens het profetische tijdschema dat Bijbelleraren toen uiteenzetten en vandaag de dag nog steeds verkondigen.

De heer Sellers ontdekte in de Schrift een lange periode die voorafgaat aan de grote verdrukking en (red.: daarna) de wederkomst van Jezus Christus, zijn PAROUSIA, wanneer Hij persoonlijk gedurende duizend jaar op aarde aanwezig zal zijn. Die periode begint (red.: aan het einde van onze huidige tijd), wanneer God ingrijpt in de aangelegenheden van de mensen, en de volken der aarde regeert door zijn Geest in gerechtigheid en rechtvaardigheid. Hij vervult elke belofte aan het volk Israël. Hij brengt een wereld van vrede, volmaakte gezondheid en de overvloed van een aarde die bevrijd is van de vloek. De opstanding van vele doden vindt plaats in deze periode en het eeuwige leven dat uit God voortvloeit, is het deel van "die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden".¹ De Schrift noemt deze periode het Koninkrijk der Hemelen, en in Mattheüs 13 begint de Heer zes van de daar opgenomen gelijkenissen met "Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan...".

Enige kennis van en toelichting op deze tijd, die het Koninkrijk der Hemelen wordt genoemd, zal serieuze studenten van de Bijbel een sleutel geven, een sleutel die hun begrip zal openen voor deze gelijkenissen, die "De geheimen van het Koninkrijk der Hemelen" worden genoemd.

Een van de vele Bijbelgeleerden en -leraren die de vele problemen van dit gedeelte van de Schrift hebben onderkend, is Sir Robert Anderson. Hij was een bekwaam en deskundig Bijbelstudent en -docent, advocaat van beroep en tevens hoofd van Scotland Yard ten tijde van de beruchte 'Jack the Ripper'-zaak. Sir Robert Anderson heeft ooit gezegd dat er nooit een grotere bijdrage aan de theologie is geleverd dan die van iemand die de leer van het dertiende hoofdstuk van Mattheüs volledig en op intelligente wijze uiteenzet.

Als er eer te behalen valt met de uitspraak van Sir Robert Anderson, laat die dan gaan naar wijlen Otis Q. Sellers, de auteur van deze brochure. Otis streefde nooit naar eer. Hij zou ook deze eer afwijzen, maar ik zou mij aansluiten bij vele andere van zijn oud-studenten die al zijn studies hebben gelezen en door de jaren heen naar zijn lessen hebben geluisterd, om onze dankbaarheid te betuigen, niet alleen voor deze 'grote bijdrage', maar voor alle andere, in het bijzonder de nog grotere bijdrage van het onthullen van de waarheid over het "Koninkrijk van God".

"Het is Gods eer een zaak te verbergen, maar der koningen eer een zaak uit te vorsen" (Spr.25:2).

David R. Hettema

¹ Voetnoten zijn van de vertaler.

Lucas 20:35, Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

Het premillenniale Koninkrijk

Het Woord van God getuigt dat er een goddelijke heerschappij en algemene zegen op aarde zal komen. De wil van God zal op een dag op aarde geschieden zoals in de hemel. Deze waarheid wordt onthuld in een groot gedeelte van de Schrift, zowel in het Oude Testament als in het Nieuwe Testament. Iemand die de Bijbel van Genesis tot Openbaring leest, zal ontdekken dat deze openbaart dat God uiteindelijk zal zegevieren over alle zonde en alles in allen zal zijn. De volheid van deze overwinning wordt bereikt in de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde, wanneer de aarde zal worden hersteld tot haar oorspronkelijke gelukzaligheid.

De Bijbel laat zien dat het herstel van het universum tot zijn oorspronkelijke onderwerping aan God niet iets is dat onmiddellijk wordt volbracht. Dat zou wel kunnen als God dat zo zou willen, maar Hij heeft laten zien dat het anders zal zijn. Sommigen geloven dat de volgende voorspelde gebeurtenis de wederkomst van Christus is en dat deze onmiddellijk zal worden gevolgd door het oordeel voor de grote witte troon en de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde. Maar dat is niet het getuigenis van het Woord van God, want het laat zien dat deze heerlijke voltooiing wordt bereikt door middel van verschillende stadia of fasen. Voordat de laatste fase van het Koninkrijk van God wordt bereikt, zal er een periode van duizend jaar zijn waarin de satan gebonden is en grote groepen verlost en leven en regeren met Christus. Deze periode van duizend jaar wordt gewoonlijk **het millennium van Christus** genoemd, een zeer toepasselijke benaming, ook al komt het woord millennium niet voor in de Bijbel. Woorden schieten tekort wanneer we de heerlijkheid van dit duizendjarige Koninkrijk proberen te beschrijven, omdat er nu zo weinig is waarmee we het kunnen vergelijken. De profeten gebruikten alle superlatieven wanneer zij schreven over de tijd waarin “de HERE der heerscharen Koning zal zijn op de berg Sion en in Jeruzalem, en er heerlijkheid zal zijn ten aanschouwen van zijn oudsten” (Jes.24:23). Niettemin is dit duizendjarige Koninkrijk slechts een stap op weg naar het doel. Het zal worden gevolgd door de tijd van zaligheid die alle andere overstijgt, de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde.

Velen geloven dat de volgende grote gebeurtenis uit de profetieën de opname of het wegvoeren van alle levende gelovigen is, gevolgd door de opstanding van de doden in Christus, waarna de grote verdrukking op aarde volgt, de wederkomst van Christus, het duizendjarige rijk, en vervolgens de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Dit is, in het kort, het standpunt van de meeste dispensationalistische fundamentalisten.

Ik ben er echter van overtuigd dat dit systeem voorbijgaat aan de profetieën die een fase van het Koninkrijk der Hemelen onthullen die voorafgaat aan het duizendjarige rijk en dus ook aan de wederkomst van Christus. Ik noem dit het premillenniale Koninkrijk der Hemelen, omdat het voorafgaat aan het duizendjarige rijk. De waarheid hierover kan het best worden benaderd via het Oude Testament.

De Koning en het Koninkrijk

In het Oude Testament staan twee grote profetische lijnen die nauw met elkaar verbonden zijn, maar toch verschillend zijn. Om ze te kunnen onderscheiden worden ze meestal de profetieën van de Koning en de profetieën van het Koninkrijk genoemd. Het is van het grootste belang dat we erkennen dat er in beide profetische lijnen een element zit dat zelfs de mannen die door God waren geïnspireerd om ze te schrijven, enorm in verwarring bracht. Hun profetieën over de Koning leken in tegenstrijdig met wanneer ze spraken over het lijden en de heerlijkheid van Christus. Ze zochten ijverig in de hoop het mysterie van hun tegenstrijdige getuigenis op te lossen. Ze misten echter de waarheid die alle waarheid over twee komsten verklaart en verduidelijkt, één met betrekking tot zijn lijden en één met betrekking tot zijn heerlijkheid. Zie I Petrus 1:10-12. In het Oude Testament zijn alle profetieën over Christus vermengd. Niemand, van Adam tot Christus, had enig vermoeden dat er twee komsten van Christus zouden zijn. Toch zijn deze twee komsten nu duidelijk te onderscheiden.

Hetzelfde raadselachtige kenmerk kwam ook voor in de tweede grote profetische lijn, die van het Koninkrijk. De profeten spraken over grote zegeningen en vervolgden in één adem met profetieën over grote verdrukking. Zie voor een voorbeeld hiervan Jeremia 30:3-8. Let op de zegeningen die in vers 3 worden vermeld en de verdrukking in vers 8. Opnieuw spraken zij over grote verdrukking, gevolgd door grote zegeningen. Zij spraken over zegeningen die zouden voorafgaan aan grote en geduchte dag des HEREN (Joël 2), en over verdrukking die met die dag zou komen. Dat dit schijnbaar tegenstrijdige getuigenis hen zeer verbaasde, wordt door onze Heer onthuld in Mattheüs 13:17, **“Voorwaar, ik zeg u: Vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien wat gij ziet, en zij hebben het niet gezien, en te horen wat gij hoort, en zij hebben het niet gehoord.”**

Deze uitspraak volgde op zijn uitleg van de grote gelijkenis van de zaaier (Mattheüs 13:3-9). De discipelen vroegen Hem ronduit waarom Hij in gelijkenissen tot de menigte sprak. Zijn directe antwoord was: **“Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der Hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven”** (Matt.13:11).

In de gelijkenissen van Mattheüs vinden we bepaalde waarheden over het Koninkrijk der Hemelen die vóór de eerste komst van Christus verborgen of geheim waren, maar die aan zijn discipelen bekend werden gemaakt. Deze ‘geheimenissen’ vormen de sleutel die de oudtestamentische profetieën over het Koninkrijk verduidelijkt. Keer op keer lezen we “Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan...” en deze woorden worden gevolgd door een gelijkenis die een waarheid onthult over het Koninkrijk die tot dan toe een verborgen was geweest. Wanneer deze waarheden volledig worden onderzocht, is er maar één mogelijke conclusie. Ze onthullen een stadium of fase van het Koninkrijk der Hemelen dat voorafgaat aan het duizendjarige Koninkrijk en dat ook voorafgaat aan de wederkomst van Christus.

Aangezien dit voorafgaat aan het duizendjarige Koninkrijk, is het zeer toepasselijk om dit het premillenniale Koninkrijk der Hemelen te noemen. En net zoals het duizendjarige Koninkrijk een stap is in de richting van het doel van de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde, is dit premillenniale Koninkrijk de voorloper van het duizendjarige Koninkrijk en een stap in die richting in het programma en de bedoelingen van God.

Dat “het Koninkrijk der Hemelen” zoals beschreven in de gelijkenissen van Mattheüs 13 voorafgaat aan het duizendjarige Koninkrijk is geen nieuw of radicaal ander idee. Dit is het standpunt van bijna elke uitlegger van de dispensationalistisch-fundamentalistische denkrichting. Zij zijn vrijwel unaniem van mening dat er een fase van het Koninkrijk der Hemelen is die voorafgaat aan het duizendjarige Koninkrijk en deze fase wordt door hen gewoonlijk “het Koninkrijk der Hemelen in zijn verborgen vorm” genoemd. Zij onderwijzen dat dit aspect van het Koninkrijk begon toen Jezus het huis verliet, zoals beschreven in Mattheüs 13:1, dat het zonder onderbreking voortduurt totdat het wordt vervangen door het duizendjarige Koninkrijk, én dat dit Koninkrijk der Hemelen het Christendom is. Om Arno C. Gaebelein, een bekwaam uitlegger van deze visie, te citeren:

Het “Koninkrijk der Hemelen” staat dus gelijk met het “Christendom.” Het sluit de gehele kring van Christelijke belijders in, zowel bekeerden als onbekeerden, kortom, allen die zich naar de naam van Christus noemen. Daarom is de Gemeente niet het Koninkrijk der Hemelen, hoewel ze zich wél in het Koninkrijk der Hemelen bevindt. De Heer onderwijst in zeven gelijkenissen hoe het op aarde zal gaan terwijl Hij afwezig is, en hoe men zal handelen met wat Hij van de hemel bracht en aan de mensen toevertrouwde.” (*Gospel of Matthew*,² pagina 263).

Deze uitleg wordt algemeen aanvaard, maar houdt geen stand bij kritisch onderzoek. Het volstaat om het woord Christendom en het idee dat het vertegenwoordigt te vervangen in elke tekst waar ‘het Koninkrijk

² In het Nederlands verschenen als “Zie uw Koning komt!”, (het citaat staat daarin op pag.195).

der Hemelen' voorkomt, om te zien dat dit alleen maar verwarring sticht. De lezer kan dit zelf proberen in Mattheüs 13:11,44,45. De uitleg faalt op elk punt.

Wanneer deze gelijkenissen zorgvuldig worden bekeken, zal blijken dat ze een fase van het Koninkrijk der Hemelen onthullen dat nog in de toekomst ligt. De huidige tussenperiode in Gods omgang met de wereld maakt hier geen deel van uit. Sommige waarheden in deze gelijkenissen kunnen op de huidige tijd worden toegepast, maar ze uitleggen als een afspiegeling van de huidige tijd kan niet eerlijk worden gedaan als we elke uitspraak letterlijk nemen.

De geheimenissen van het Koninkrijk

In het dertiende hoofdstuk van het Evangelie van Mattheüs begon onze Heer bepaalde waarheden te onthullen over het Koninkrijk der Hemelen, die tot dan toe verborgen waren gebleven. Door de openbaring van deze waarheden konden zijn discipelen inzicht krijgen in de verborgen werking van Gods heerschappij toen deze op aarde werkelijkheid werd. De menigte had haar eigen ideeën over de werking van Gods heerschappij. **“Zij meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond openbaar zou worden”** (Luc.19:11), dat wil zeggen dat het plotseling zou opdoemen en zichtbaar zou worden. Onze Heer deed geen poging om deze verkeerde indrukken te corrigeren. Hij sprak in gelijkenissen, opdat de zijnen het geheim zouden kennen van hoe Gods heerschappij op aarde zou worden gevestigd.

De gelijkenissen van Mattheüs 13 worden “de geheimenissen van het Koninkrijk der Hemelen” genoemd (Mattheüs 13:11), en daar wordt ook verklaard dat onze Heer in gelijkenissen sprak zodat zijn ware discipelen deze geheimenissen zouden kennen.

De Zaaier

De eerste gelijkenis die wordt verteld, gaat over een **zaaier** die eropuit trekt om zaad te zaaien. Deze gelijkenis wordt niet voorafgegaan door de woorden ‘het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan’,³ zoals alle andere gelijkenissen in dit hoofdstuk. Maar het onthult een geheim van de heerschappij van de Hemelen en gaat over de vier soorten toehoorders die “het woord (de boodschap) van het Koninkrijk” (Matt.13:3-9) hoorden in de periode vóór de dood van Christus. Een deel van het zaad was op goede grond gevallen. Het woord van het Koninkrijk werd gehoord door sommigen die het begrepen. Er waren er 120 aanwezig op de dag van Pinksteren, en voordat de dag voorbij was, was het aantal toegenomen tot 3.120. Zij brachten werkelijk “deels honderd-, deels zestig-, deels dertigvoudig” voort (Mattheüs 13:23).

Maar we zijn op dit moment niet in de eerste plaats geïnteresseerd in de mensen die de boodschap van het Koninkrijk hebben gehoord. Onze speciale aandacht gaat uit naar die gelijkenissen in Mattheüs waarin onze Heer zei: **“Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan”**, of naar de bijbehorende gelijkenissen in Marcus en Lucas waarin Hij zei: “Het Koninkrijk Gods is gelijk aan.” We kunnen in deze gelijkenissen meer over het Koninkrijk der Hemelen leren dan waar ook in het Woord, en toch zijn deze grote openbaringen van de waarheid bijna overal genegeerd, verkeerd toegepast, verkeerd geïnterpreteerd of weggeredeneerd. Bij het behandelen van deze gelijkenissen is het mijn bedoeling om God op zijn woord te geloven en dienovereenkomstig te denken. Als er staat “het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan”, dan zal die gelijkenis strikt worden geïnterpreteerd als een gelijkenis van het Koninkrijk der Hemelen. Ik weiger zelfs maar te overwegen dat het een gelijkenis is van het evangelie, de gemeente, de wereld, de gelovige, het Christendom of Israël, hoe toepasselijk een dergelijke toepassing ook mag lijken. God gaf ons deze gelijkenissen om ons de waarheid over het Koninkrijk der Hemelen te leren, en we maken zijn woord ongeldig wanneer we ze gebruiken als gelijkenissen van andere dingen.

³ Of, als we de NBG-vertaling 1951 volgen: “Het Koninkrijk der hemelen komt overeen met” (vers 24). In de overige verzen (31,33,44,45,27) staat: “Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan”. Statenvertaling heeft wel in deze verzen consequent: “Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan”.

Het onkruid tussen het koren

Zoals reeds gezegd, ging de eerste gelijkenis van onze Heer over een zaaier die uitging om te zaaien. Deze wordt gevolgd door een tweede gelijkenis over een man die goed zaad in zijn akker heeft gezaaid, gevolgd door een vijand die onkruid heeft gezaaid. Deze twee gelijkenissen worden vaak onnodig door elkaar gehaald, en de uitleg die onze Heer gaf van de eerste gelijkenis wordt vaak toegepast op zijn tweede gelijkenis, die zijn eigen uitleg heeft. Dat is een ernstige fout, aangezien het om twee verschillende gelijkenissen en twee verschillende uitleggingen gaat.

Sommige van deze gelijkenissen hebben alleen betrekking op het begin van Gods heerschappij op aarde. Andere hebben betrekking op één fase ervan, en weer andere hebben alleen betrekking op het einde van de eerste grote periode van de hemelse heerschappij. De gelijkenis van het onkruid tussen het koren heeft betrekking op die periode waarin de Heer de zonen van het Koninkrijk in de wereld vestigt (zaait) en voortduurt totdat Hij verschijnt en de goddelozen van de rechtvaardigen scheidt bij zijn wederkomst. Het lijkt geen twijfel dat deze gelijkenis laat zien dat de rol van de hemel, zoals uiteengezet door Mattheüs, voorafgaat aan de wederkomst van Christus en zijn duizendjarige regering. Deze gelijkenis en de goddelijke uitleg ervan vallen automatisch uiteen in drie delen.

GELIJKENIS: “Het Koninkrijk der Hemelen komt overeen met iemand, die goed zaad gezaaid had in zijn akker” (Matt.13:24).

UITLEG: “Die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen; de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen (zonen) van het Koninkrijk” (Matt.13:37-38).

Let er goed op dat deze gelijkenis niet gaat over het voortbrengen van de zonen van het Koninkrijk. Gods heerschappij, zodra deze op aarde is gevestigd, zal spoedig mensen voortbrengen die het stempel van zijn heerschappij dragen. Alleen het Koninkrijk kan zonen van het Koninkrijk voortbrengen. Alle overheden streven ernaar mensen naar hun karakter te vormen, en de heerschappij van de hemel zal ernaar streven haar onderdanen te vormen naar het karakter van God zoals dat in Christus is geopenbaard. Dat zal niet mislukken, want Gods heerschappij zal nooit in enig detail falen. Dit zal geen snel proces zijn. Het Koninkrijk der Hemelen doemt niet opeens op en dat geldt ook voor de zonen van het Koninkrijk. Maar wanneer zij voortgebracht zijn, zullen zij in deze wereld gevestigd of gezaaid worden.

In overeenstemming met Gods grote doel om zijn weldadige heerschappij op en over de aarde te vestigen, zal de Zoon des mensen op een dag deze wereld bezaaien met mensen die het karakter van het Koninkrijk hebben, mensen die door het Koninkrijk zijn voortgebracht.

Zo zien we in één grote verklaring drie grote symbolen – de zaaier, de akker en het zaad – duidelijk geïdentificeerd, zodat er nooit twijfel kan bestaan over hun betekenis. Als iemand dus denkt of zegt dat de zaaier misschien de prediker is en het zaad het evangelie, dan kunnen we hem alleen maar laten worstelen met zijn eigen gebrek aan geloof. De zaaier is de Zoon des mensen, de akker is de wereld, het goede zaad, dat zijn de zonen van het Koninkrijk. God heeft gesproken. Laten we Hem op zijn woord geloven. Laten we niet traag zijn om te geloven wat Hij heeft gezegd.

Voordat het goede zaad, de zonen van het Koninkrijk, in deze wereld kan worden gezaaid, moet de akker eerst worden gezuiverd. Maar Johannes de Doper heeft gezegd: “Hij zal zijn dorsvloer geheel zuiveren”,⁴ dus we kunnen er zeker van zijn dat dit zal gebeuren. Hij zal zijn goede zaad nooit tussen het onkruid zaaien. Laten we deze gelijkenis niet veranderen. Het graan wordt niet gezaaid in een akker met onkruid. Het onkruid wordt gezaaid in een akker met graan. Er is in het verleden niets geweest en er is in het heden niets

⁴ Mattheüs 3:12.

dat overeenkomt met de waarheid van deze gelijkenis. Er is veel goed zaad te zien in de periode van Handelingen, maar geen van deze zonen van het Koninkrijk werd in die tijd op aarde gezaaid of gevestigd.

De bijzondere constructie van het Griekse woord dat hier vertaald wordt met “komt overeen met” (*HŌMOIŌTHĒ*) heeft sommigen doen denken dat de Heer verwees naar een toestand die al had plaatsgevonden en dat Hij de wereld al had bezaaid met de zonen van het Koninkrijk, en dat dit het gevolg was van de afwijzing die in hoofdstuk twaalf is beschreven. Hij kon zeggen dat de vijand de valse zonen had gezaaid, de zonen van de boze. Dit alles is gebaseerd op de vertaling van *HŌMOIŌTHĒ* met ‘komt overeen met’. Dit is een slechte vertaling en een nog slechtere interpretatie. A. T. Robertson stelt dat dit woord ‘tijdloos, aorist, passief’ is. In het licht hiervan is het niet juist om een tijdselement in dit werkwoord in te voegen en daar vervolgens een interpretatie op te baseren. Laten we eens kijken naar het volgende gedeelte.

GELIJKENIS: “Doch terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide er onkruid overheen, midden tussen het koren, en ging weg” (Matt.13:25).

UITLEG: “het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel” (Matt.13:39).

Opnieuw identificeert onze Heer door middel van een duidelijke en eenvoudige uitspraak het onkruid en de vijand die het heeft gezaaid.

Sinds de dagen van Kaïn is er nooit een tijd geweest waarin de satan zijn zonen niet op aarde heeft gezaaid, geworteld, gevestigd en doen groeien. Het zijn mensen die hij heeft voortgebracht, mensen die zijn karakter hebben. “Gij hebt de duivel tot vader”, waren de woorden van onze Heer tot een groep zonen van de satan (Joh.8:44). Daarom lijkt elke gedachte dat de satan binnensluipt terwijl de mensen slapen en onkruid tussen de tarwe zaait, bijna absurd, gezien het feit dat de wereld al vol is met dergelijk onkruid. Gelet op dit feit, en aangezien deze gelijkenis in werkelijkheid een profetie is, kan deze nooit in vervulling gaan voordat de wereld grondig is gezuiverd van onkruid, vervolgens is bezaaid met koren, en daarna opnieuw is bezaaid met onkruid terwijl de mensen sliepen. De opvatting dat de satan binnensluipt en nog wat onkruid zaait in een akker vol onkruid is belachelijk. En toch is dat wat hij zou hebben gedaan volgens mensen die deze gelijkenis zien als iets dat in het verleden is uitgekomen.

Het lijkt bijna ongelooflijk dat, nadat God zijn heerschappij (Koninkrijk) op aarde heeft gebracht en in de wereld heeft gevestigd wie zijn heerschappij heeft voortgebracht, mensen ooit weer onvoorzichtig zouden worden en de satan zouden binnenlaten om onkruid te zaaien. Maar dat doen ze wel, want terwijl de mensen slapen (het Griekse woord betekent luiere of zich in een comfortabele houding bevinden), kwam de vijand en zaaide onkruid. Een paar feiten over het Koninkrijk der Hemelen zullen dit duidelijk maken.

We moeten er goed bij stilstaan dat nadat Christus de wereld van slechte mensen heeft gezuiverd, er slechts twee klassen overblijven. Dit zijn discipelen van het Koninkrijk en zonen van het Koninkrijk. Alle mensen moeten beginnen als discipelen (leerlingen), maar degenen die leren, worden zonen. Het zijn de zonen van het Koninkrijk die worden gevestigd (gezaaid), niet de discipelen. Dit betekent dat elke positie op aarde waar het werk van een mens het leven van anderen raakt, zal worden vervuld door een zoon van het Koninkrijk. Elke discipel kan volwassen worden en een zoon worden, maar helaas doen sommigen dat nooit. Het is uit deze discipelen dat de satan uiteindelijk een nieuwe groep zonen voortbrengt. Deze nemen zijn karakter over. Een illustratie hiervan zien we in de twaalf discipelen van onze Heer. Elf van deze mannen bereikten volwassenheid en wanneer we hen in de periode van Handelingen zien, heeft elk van hen het karakter van het Koninkrijk. Judas Iskariot bereikte echter nooit volwassenheid, en toen de test kwam, ontwikkelde hij zich snel tot een ware zoon van de satan. We zullen nu het derde en laatste deel van de gelijkenis bekijken.

GELIJKENIS: “Toen het graan opkwam en vrucht zette, toen kwam ook het onkruid te voorschijn. Daarna kwamen de slaven van de eigenaar en zeiden tot hem: Heer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid?”

Hoe komt hij dan aan onkruid? Hij zeide tot hen: Dat heeft een vijandig mens gedaan. De slaven zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij het bijeenhalen? Hij zeide: Neen, want bij het bijeenhalen van het onkruid zoudt gij tevens het koren kunnen uittrekken. Laat beide samen opgroeien tot de oogst. En in de oogsttijd zal ik tot de maaiers zeggen: Haalt eerst het onkruid bijeen en bindt het in bossen om het te verbranden, maar brengt het koren bijeen in mijn schuur” (Matt.13:26-30).

UITLEG: “... de oogst is de voleinding der wereld; de maaiers zijn de engelen. Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geween zijn en het tandengeknars” (Matt.13:39-42).

Let erop dat de waarheid die door deze gelijkenis wordt onthuld, betrekking heeft op de wederkomst van Christus, maar niet verder gaat dan dat. Ook dat aan het einde van dit tijdperk de Zoon des mensen zijn boodschappers uitzendt en zij alles wat aanstootgevend is en degenen die onrecht doen uit zijn Koninkrijk verzamelen. Dit Koninkrijk zal beginnen op een andere manier, die beschreven is in Ezechiël 11:17-21. **“Daarom spreek: zo zegt de Here HERE: Ik zal u vergaderen uit de volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, en Ik zal u het land Israël geven; zij zullen daar komen en daaruit verwijderen al zijn afschuwelijkheden en al zijn gruwelen; Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in hun binnenste, en Ik zal het hart van steen uit hun lichaam verwijderen en hun een hart van vlees geven, opdat zij naar mijn inzettingen zullen wandelen en naarstig mijn verordeningen onderhouden; zij zullen Mij tot een volk en Ik zal hun tot een God zijn. Maar de wandel van hen die hun hart verpand hebben aan hun afschuwelijkheden en gruwelen, zal Ik op hun hoofd doen neerkomen, luidt het woord van de Here HERE.”**

De gedeelte beschrijft wat er zal gebeuren wanneer Gods weldadige regering op aarde begint. Mattheüs 13:41-42 spreekt over een zuivering die plaatsvindt aan het einde van het eerste tijdperk van Gods heerschappij. Het is een veel radicalere zuivering die aan het einde plaatsvindt. De eerste wordt uitgevoerd door mensen die namens God handelen. De laatste wordt uitgevoerd door engelen die namens God handelen. De eerste gaat vooraf aan het Koninkrijk der Hemelen en is een inleiding daarop. De tweede gaat vooraf aan en leidt tot het millennium, hier het “Koninkrijk huns Vaders” genoemd (Matt.13:43). Als gevolg van de eerste zuivering zullen mensen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Dit zal een lang tijdperk van vrede brengen. Later zullen zij worden opgeroepen om hun ploegscharen om te smeden tot zwaarden en hun snoeimessen tot speren (zie Joël 3:9-10 en vergelijk Jesaja 2:4). Als gevolg van de tweede zuivering zal er geen speer of zwaard meer overblijven om tot landbouwwerktuigen te worden omgevormd. De engelen hebben al dergelijke dingen onder zijn heerschappij weggezuiverd. Zonder twijfel behoort de gelijkenis van het koren en het onkruid tot het premillennium en niet tot het millennium.

Het mosterdzaadje

“Nog een gelijkenis hield Hij hun voor en Hij zeide: Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan een mosterdzaadje, dat iemand nam en in zijn akker zaaide. Het is wel het kleinste van alle zaden, maar als het volgroeit is, is het groter dan de tuingewassen en het wordt een boom, zodat de vogelen des hemels in zijn takken kunnen nestelen” (Matt.13:31-32).

Deze tweede grote gelijkenis of vergelijking van het Koninkrijk der Hemelen is in overeenstemming met alle waarheid die de Bijbel hierover openbaart. Ik twijfel aan de oprechtheid van de bedoelingen van mensen die deze gelijkenis interpreteren door hem te herschrijven, alsof de Heer niet wist wat Hij wilde zeggen. Deze gelijkenis wordt door Hem verklaard als een gelijkenis van “het Koninkrijk der Hemelen”. Het is geen gelijkenis van “de kerk”, “het evangelie” of “het Christendom”. Deze gelijkenis is een gelijkenis van hetzelfde

Koninkrijk der Hemelen waarvan Johannes verklaarde dat het “nabij” was, dat de Heer had aangekondigd en waarvoor Hij zijn discipelen uitzond om hetzelfde te doen. Met heel mijn hart, verstand en ziel verwerp ik de gedachte dat de term ‘het Koninkrijk der Hemelen’ plotseling van betekenis verandert vanaf Mattheüs 13 en vanaf dat moment ‘het Christendom’ betekent. De ‘Hemelen’ hebben nooit het afschuwelijke mengsel voortgebracht dat tegenwoordig ‘het Christendom’ wordt genoemd. Het Christendom is niet de heerschappij van de Hemelen.

De eerste twee gelijkenissen van onze Heer zijn heel natuurgetrouw. Dat wil zeggen dat ze in overeenstemming zijn met het normale gedrag van mensen. Niets aan deze gelijkenissen is in strijd met het normale leven in Palestina, waar deze woorden werden gesproken.

In de gelijkenis die nu voor ons ligt, zijn de handelingen ongebruikelijk, zoals uit een zorgvuldige lezing blijkt. Het beeld dat onze Heer in zijn woorden schetst, is over iemand die één klein mosterdzaadje neemt en dat in zijn akker zaait. Dat is niet de gangbare manier waarop een mens dat zou doen. Hij zou op zijn minst een kleine hoeveelheid zaad nemen, dit in een hoek van zijn akker zaaien en later de zwakkere plantjes eruit trekken en weggooien, totdat alleen de sterkste overbleef. Het beeld hier toont een man die te spaarzaam zaaide en zijn land niet goed gebruikte. Toch is dit precies het beeld dat onze Heer wilde schetsen, want hoe onlogisch de handelingen van deze man ook mogen lijken, ze geven een waarheidsgetrouw beeld van het Koninkrijk der Hemelen. We moeten opmerken dat iemand die op deze manier handelt, slechts één zaadje moet hebben gehad, dat hij zeker was van de vruchtbaarheid en het vermogen om te produceren, en dat hij het zaadje zeer moet hebben gewaardeerd, aangezien hij zijn hele akker heeft gegeven om het te laten groeien.

In het begin zal Gods regering op deze aarde te vergelijken zijn met een enkel mosterdzaadje. Voor mensen lijkt dit zo onbeduidend dat ze er geen aandacht aan zouden besteden, en iets dat zo klein is, kan gemakkelijk over het hoofd worden gezien en verloren gaan. Iemand zou een mosterdzaadje in zijn zak kunnen hebben zonder dat hij het merkt. Onze God neemt zijn regering en plaatst die op aarde, voornamelijk in zijn eigen veld, het land Palestina. Hij kan op dit zaadje vertrouwen. Hij weet dat het snel zal groeien totdat alle andere overheden erdoor overschaduwd worden.

Velen zullen de betekenis willen weten van de ‘vogelen des hemels’ die hun nest bouwen in de takken van de mosterdboom. Sommigen zullen beweren dat, aangezien de ‘vogels’ in de eerste gelijkenis ‘de boze’ vertegenwoordigden, dat ook hier het geval moet zijn en dat ook hier de ‘vogelen des hemels’ de boze moeten vertegenwoordigen. Met het oog hierop moeten we twee belangrijke principes in gedachten houden wanneer we andere gelijkenissen beschouwen.

Ik ben het er niet mee eens dat wanneer een object eenmaal als symbool, gelijkenis, metafoor of illustratie is gebruikt, daarmee de betekenis zodanig is vastgelegd dat het altijd hetzelfde zal betekenen. Sommige dingen zijn inherent slecht en worden nooit gebruikt om te illustreren wat goed is. Sommige dingen zijn inherent goed en worden nooit gebruikt om te illustreren wat slecht is. Andere dingen zijn neutraal en kunnen vrijelijk worden gebruikt om te illustreren wat slecht of goed is. Een leeuw is bijvoorbeeld niet goed of slecht. Leeuwen kunnen zowel goed als slecht zijn. Daarom wordt Jezus Christus “de leeuw uit de stam Juda” genoemd (Op.5:5), en in I Petrus 5:8 lezen we: “Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden.” Het is dus duidelijk dat een leeuw kan worden gebruikt als symbool voor Christus en als illustratie van het werk van de satan. In het licht hiervan hoeven de vogels in de eerste gelijkenis (de zaaier) niet dezelfde betekenis te hebben als de vogels in de gelijkenis van het mosterdzaadje.

Het tweede principe is dat niet elk detail in een gelijkenis noodzakelijkerwijs betekenisvol is. Dit blijkt uit de uitleg van onze Heer van de gelijkenis van het koren en het onkruid. Hij hechtte geen betekenis aan en gaf geen uitleg over “de knechten van het huis” die naar hem toe kwamen en zeiden: “Heer, hebt u niet goed zaad in uw akker gezaaid?” Deze mannen waren bijzaak in de illustratie en ik geloof dat de vogelen des hemels ook bijzaak zijn in de gelijkenis van het mosterdzaadje.

In *The Study of the Parables* citeert A.R. Habershon Francis Roberts: “Een zwaard heeft een gevest, een pareerstang en een kling, maar alleen de kling snijdt. Een instrument bestaat uit hout, messing, klankkast en frets, maar alleen de snaren produceren de melodie. Zo zijn er veel passages in de gelijkenissen die ondergeschikt zijn aan het hoofddoel, en die alleen begrepen kunnen worden met het oog op dat doel en met verwijzing daarnaar. Het doel van een gelijkenis is de sleutel tot een gelijkenis.”

Deze twee principes zijn van groot belang bij het beschouwen van de volgende gelijkenis.

De gelijkenis van de zuurdesem

“Nog een gelijkenis sprak Hij tot hen: Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan een zuurdesem, welke een vrouw nam en in drie maten meel deed, totdat het geheel doorzuurd was” (Matt.13:33).

Wat betreft de interpretatie van deze gelijkenis hebben mensen zulke vastgeroeste meningen dat ik vraag om een open geest terwijl we deze grote gelijkenis van het Koninkrijk der Hemelen opnieuw bekijken.

De grote controverse tussen de pre- en postmillennialistische stromingen is zo verzwakt dat er niet veel meer overblijft dan de sintels. De postmillennialistische visie is dat het millennium nog in de toekomst ligt en dat het op aarde zal komen als resultaat van de inspanningen van de huidige evangelische organisaties, en dat de wederkomst van Christus zal volgen op dit door mensen gecreëerde millennium. Voor zover ik weet, is er vandaag de dag geen levende stem die deze theorie uitlegt of verdedigt. Er is nooit één tekst uit de Schrift aangevoerd die bewijst dat er een millennium vóór de wederkomst komt, of dat de wederkomst van Christus na een millennium plaatsvindt. Ik ben er vast van overtuigd dat de wederkomst van Christus voorafgaat aan de periode van duizend jaar die in Openbaring 20:1-7 wordt beschreven. Deze periode is het resultaat van zijn wederkomst en niet het resultaat van de verspreiding van het evangelie.

Gedurende de grote controverse die zoveel jaren woedde, hielden de postmillennialisten vast aan de opvatting dat de wereld beter zou worden, dat de kerk aan kracht zou winnen totdat gerechtigheid en vrede op aarde zouden heersen en dat deze omstandigheden duizend jaar zouden voortduren. De premillennialisten waren van mening dat de wereld gestaag slechter zou worden totdat de Heer uiteindelijk al de zijnen zou wegnemen en vervolgens de wereld met gerechtigheid en toorn zou behandelen.

Wat betreft het idee dat de wederkomst van Christus voorafgaat aan de duizendjarige periode waarover in Openbaring 20:1-7 wordt gesproken, ben ik premillennialist. Maar dit betekent niet dat ik elk detail van de premillennialistische leer aanvaard. Ik bevind mij niet in een positie ten opzichte van de premillennialistische denkrichting waarin ik “alles of niets” moet accepteren. Als student van het Woord overweeg ik alle feiten en kom ik tot mijn eigen conclusies, waarbij ik altijd streef naar ‘alles te toetsen en het goede te behouden’.

Veel van de controverse in de afgelopen jaren tussen de pre- en postmillennialistische stromingen, waarbij de ene stelde dat de wereld slechter zou worden en de andere dat deze beter zou worden, leek zich te concentreren op de gelijkenis van de zuurdesem. De postmillennialisten negeerden de woorden van de Heer dat dit een gelijkenis is van het Koninkrijk der Hemelen, en beweerden dat het zuurdeeg het evangelie was, dat de vrouw de kerk was en het meel de mensheid. Hieruit leidden zij af dat het evangelie dat door de kerk werd gepredikt op een dag de hele wereld zou bekeren.

De premillennialisten negeerden eveneens de duidelijke woorden van onze Heer dat dit een gelijkenis is van het Koninkrijk der Hemelen en maakten er een gelijkenis van het Christendom van. Zij verklaarden dat de zuurdesem stond voor het kwaad, dat de vrouw de slechte arbeiders vertegenwoordigde en dat dit kwaad, vertegenwoordigd door de zuurdesem, druk aan het werk zou zijn totdat de hele mensheid rijp was voor de toorn van God. Een van de sterkste punten in dit argument is dat zuurdesem in de regel wordt gebruikt als symbool of illustratie van iets kwaadaardigs.

We moeten bereid zijn om beide ideeën terzijde te schuiven om deze gelijkenis onbevooroordeeld te kunnen bekijken. Het idee dat zuurdesem hier iets kwaadaardigs betekent, zit vrijwel vastgeroest in de hoofden van de meeste premillennialisten. Dit idee bepaalt bij voorbaat hun interpretatie van deze gelijkenis. Ik geloof dat het verkeerd is om deze betekenis aan zuurdesem toe te kennen.

Ik ben ervan overtuigd dat een eerlijk antwoord op één simpele vraag voor altijd duidelijkheid kan scheppen en de vraag kan beantwoorden of zuurdesem hier iets goeds of iets kwaads betekent. Deze vraag is: "Is het Koninkrijk van God iets goeds of iets kwaads?" Als het antwoord "iets goeds" is, en dat moet wel, want geen ander antwoord is mogelijk, hoe kan de Heer dan, als zuurdesem het kwaad symboliseert, het volgende zeggen in de parallelle gelijkenis?

"En wederom sprak Hij: Waarmede zal Ik het Koninkrijk Gods vergelijken? Het is gelijk aan een zuurdesem, welke een vrouw nam en in drie maten meel deed, totdat het geheel doorzuurd was" (Luc.13:20-21).

Hieruit blijkt duidelijk dat als zuurdesem kwaad is, het Koninkrijk van God dan lijkt op iets dat kwaad is en dat, wanneer het in de aarde wordt geplaatst, deze zo doordringt dat het geheel kwaad wordt. Weg met die gedachte!

De vorige gelijkenis, het mosterdzaadje, benadrukt het schijnbaar onbeduidende karakter van de heerschappij van de Hemelen wanneer deze op aarde onder de mensen begint. Eén verklaring van God is alles wat nodig is om de Hemelen hun heerschappij te laten beginnen. Als Hij op dit moment zou zeggen: "Er zij licht", zouden de goddelijke processen beginnen die na verloop van tijd heel de huidige duisternis zouden terugdringen en zouden resulteren in de toestand die wordt beschreven in I Johannes 2:8, **"de duisternis gaat voorbij en het waarachtige licht schijnt reeds."** Er is geen majestueuze gebeurtenis zoals de wederkomst van Christus nodig om de hemel zijn heerschappij te laten hervatten. Er hoeft geen tragische gebeurtenis zoals de grote verdrukking aan vooraf te gaan. Het begint als een mosterdzaadje dat iemand nam en in zijn akker zaaide. Ik geloof dat onze Heer door deze man wordt voorgesteld. Hij alleen kan Gods regering op aarde vestigen.

In de gelijkenis van de zuurdesem wordt onze Heer voorgesteld door de vrouw in de illustratie. Als iemand het vreemd vindt dat een vrouw wordt gebruikt om een man voor te stellen, laat hem dan uit het Woord leren dat dit niet ongebruikelijk is. Onze Heer vergeleek Zichzelf eens met een moederkip (zie Matt.23:37). Paulus gebruikte een zogende moeder om zichzelf te illustreren (zie I Thess.2:7), veranderde vervolgens de beeldspraak en gebruikte een vader om zijn zorg voor de Thessalonicenzen te illustreren (I Thess.2:11).

De vrouw en de drie maten zijn hier slechts bijzaak in het verhaal of de illustratie. De vrouw wordt genoemd omdat broodbakken door vrouwen werd gedaan en niet door mannen. Drie maten worden waarschijnlijk genoemd omdat dit een gemiddelde hoeveelheid is voor een gemiddeld gezin.

De belangrijkste waarheid die deze gelijkenis over het Koninkrijk der Hemelen ons leert, is dat wanneer Gods regering door middel van de Hemelen op aarde wordt gevestigd, deze zich zal uitbreiden totdat de hele wereld onder de heerschappij van de Hemelen is gebracht. Uit andere Schriftgedeelten weten we dat dit zal worden bereikt door een proces van eliminatie en incorporatie. Alles wat op aarde achterblijft, moet worden opgenomen in Gods heerschappij. Zijn heerschappij zal zijn als de zuurdesem in deeg. Het zal het karakter van de hele aarde veranderen.

De schat verborgen in een akker

De voorgaande vier gelijkenissen werden in het openbaar verteld. Nu komen we bij de gelijkenissen die aan de discipelen in het huis werden verteld nadat de Heer Jezus de menigte had weggestuurd. Deze worden allemaal ingeleid met de bekende woorden "Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan". Aangezien deze gelijkenissen die in het huis werden verteld naar mijn mening een hogere geestelijke inhoud hebben dan

die in het openbaar werden verteld, zijn er bepaalde waarheden met betrekking tot het Koninkrijk der Hemelen die we moeten kennen en overwegen voordat we deze gelijkenissen ten volle kunnen waarderen.

Ik heb in eerdere studies al aangetoond dat het Griekse woord dat met “koninkrijk” wordt vertaald, eigenlijk abstract is en dat het “heerschappij” betekent. Het woord Hemelen staat hier voor die plaats en de wezens die deze plaats bezetten (de engelen of hemelse heerscharen). Beide zijn “in den beginne” geschapen en zijn in Gods orde voor heerschappij of overheid geplaatst. Dat “de hemel de heerschappij heeft” was een waarheid die Nebukadnezar moest leren en het is een waarheid die vandaag de dag nog veel meer mensen moeten leren. Zie Daniël 4:26.

Het Koninkrijk der Hemelen is daarom in werkelijkheid de hemelse heerschappij. Een klein deel van de hemelse heerschappij is in het verleden in verband met bepaalde zaken te zien geweest, en er was meer van te zien in de drieëndertig jaar van de Handelingentijd dan op enig ander moment sinds de zonde de wereld is binnengekomen. Op dit moment is de hemelse heerschappij in haar geheel opgeschort. Ze is in geen enkel detail van de menselijke ervaring te zien. De aarde geniet nu niet de voordelen van de heerlijke heerschappij van de hemel.

Het Oude Testament voorspelde dat op een dag de hemelse heerschappij aan de aarde zou worden opgelegd, te beginnen met het nageslacht van Abraham. Johannes de Doper en de Heer Jezus kondigden beiden aan dat de hemelse heerschappij nabij was, waarmee zij bedoelden dat God op het punt stond zijn heerschappij op aarde te vestigen. We moeten er namelijk goed acht op slaan dat als deze heerschappij de “hemelse heerschappij” wordt genoemd, dit niet in absolute zin is. Want als we de hemel zouden vragen naar hun recht om te heersen, of als we zouden vragen naar de bron van hun principes of wetten, zouden ze ons wijzen op degene die de God van de hemel is en die ook in de hemel is.

Het antwoord op elk kwaad dat de mensheid treft, is heerschappij door de hemel, van de hemel, ten behoeve van de mensheid. Alleen onder de heerschappij van de hemel kan de wereld ooit de heerlijke voordelen realiseren en ervaren die door de eerste komst van Jezus Christus zijn verworven. Er is geen moreel, spiritueel, sociaal, economisch, nationaal, internationaal of gouvernementeel kwaad dat de wereld vandaag de dag treft, dat de heerschappij van de hemel niet zal verlichten. Met deze feiten voor ogen, laten we eens kijken naar de gelijkenissen van de hemelse heerschappij die onze Heer aan zijn discipelen in het huis vertelde.

“Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan een schat, verborgen in een akker, die een mens ontdekte en verborg, en in zijn blijdschap erover gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft en koopt die akker” (Matt.13:44).

Aangezien er veel gelijkenissen over het Koninkrijk der Hemelen worden gegeven, behandelt elke gelijkenis een ander aspect van de hemelse heerschappij. Een gelijkenis kan worden gepresenteerd als een gelijkenis van de hemelse heerschappij, maar bij nader onderzoek kan het gaan over de mensen over wie wordt geheerst, dat wil zeggen de onderdanen van het Koninkrijk. Zie Mattheüs 25:1 voor een duidelijk voorbeeld hiervan. Aangezien er op de ene plaats wordt gezegd dat het als zuurdesem is, iets wat erg goedkoop is, en op een andere plaats als een parel van grote waarde, iets wat erg kostbaar is, kunnen we deze uiteenlopende gelijkenissen alleen begrijpen als we erkennen dat ze verschillende aspecten van de hemelse heerschappij weergeven.

In de gelijkenis van de schat die in een akker verborgen ligt, geeft onze Heer ons nog een gelijkenis van het Koninkrijk der Hemelen. Het heeft geen zin om deze te interpreteren als een gelijkenis van Israël, want Israël was niet het Koninkrijk der Hemelen. Het heeft evenmin zin om dit te interpreteren als een gelijkenis van Christus, waarbij Hij de schat is, zoals velen doen. De Heer heeft dit gegeven als een gelijkenis van de hemelse heerschappij, en gelovige mensen zullen dit zonder voorbehoud aanvaarden en het dienovereenkomstig interpreteren. Deze gelijkenis vertelt ons over de waarde van de hemelse heerschappij.

Ondanks alle rijke zegeningen die de heerschappij van de hemel zal brengen, zijn er veel kenmerken die haar onaanvaardbaar maken voor de gemiddelde mens. Hij kan zich eenvoudigweg geen heerschappij van de hemel voorstellen. Mensen spreken vandaag de dag in lovende bewoordingen over een regering van het volk, door het volk en voor het volk. En, zoals Lincoln in zijn majestueuze woorden zei, zullen mensen tot het uiterste gaan om ervoor te zorgen dat een dergelijke regering “niet van de aarde zal verdwijnen”. Hoewel al lang is aangetoond dat mensen zichzelf niet kunnen en zullen besturen, zijn ze niet bereid deze opvatting op te geven. Daarom kan niet van hen worden verwacht dat ze een heerschappij van de hemel en door de hemel welwillend zullen bekijken. In feite zal onder het Koninkrijk van de hemel de regering van het volk en door het volk daadwerkelijk van de aarde verdwijnen.

De mens houdt van een regering waartegen hij zich kan verzetten en die hij kan veranderen wanneer zijn grillen of behoeften dat voorschrijven. Hij houdt van wetten die hij individueel kan omzeilen, of wetten die nietig kunnen worden verklaard of ingetrokken wanneer de gelegenheid dat vereist. Maar de heerschappij van de hemel staat geen verzet toe; haar wetten kunnen niet worden omzeild of genegeerd. Geen enkel voorschrift kan ooit nietig worden verklaard of ingetrokken. Onder deze heerschappij bestaat geen vrijheid van meningsuiting, want mensen zullen rekenschap moeten afleggen van elk ijdel woord. Niemand zal vrij zijn om zijn broeder te haten. Er zal geen vrijheid van godsdienst of eredienst zijn. Men moet de Here God aanbidden en alleen Hem dienen, en alle aanbidding en eredienst moet in overeenstemming zijn met de goddelijke orde die op die dag aan de mensen bekend zal worden gemaakt. Eigenschappen als deze zullen de heerschappij van de hemel voor velen weerzinwekkend maken. In feite zou niemand ooit de heerschappij van God kunnen zien, zonder Gods werk, dat door de Heer wordt beschreven als “van boven geboren”. De Farizeeën konden het niet zien, want zij hadden niets wat hun daarin een plaats zou geven. De heersers konden het niet zien, want zij wilden hun heerschappij niet opgeven voor de heerschappij van de hemel.

Gelet op deze feiten zou ik, wanneer ik sommige mensen hoor bidden: “Uw Koninkrijk kome”, willen antwoorden: “Het komt eraan, maar ik denk niet dat u het leuk zult vinden.”

Deze waarheden werpen licht op de gelijkenis die we aan het bestuderen zijn. Wanneer mensen de ware aard van de hemelse heerschappij ontdekken, wanneer ze beseffen dat die kenmerken die zo streng lijken, het hoogste goed van de mens en de heerlijkheid van God dienen, dan kan niets hen ervan weerhouden om gewillige onderdanen van deze overheid te worden. Ze zullen graag elk recht, elk voorrecht en elke vrijheid opgeven om onder deze overheid te komen. De hemelse heerschappij zal voor hen als een schat zijn die in een akker verborgen ligt. Zodra ze die gevonden hebben, zullen ze alles opgeven om die te bezitten.

Wanneer God zijn heerschappij weer op aarde vestigt, zullen mensen moeten ontdekken dat die er is en dan zullen ze de waarde ervan moeten erkennen. Ze kunnen ontdekken dat die er is door het openlijke werk dat God zal doen. Ze kunnen de waarde ervan kennen door het licht dat God hun daarover zal geven. Vanaf dat moment zal hun houding ten opzichte van Gods heerschappij een kwestie van leven of dood zijn. Als zij zich ertegen verzetten, worden zij uitgeroeid. Als zij discipelschap zoeken, zullen zij burgers van Gods Koninkrijk worden. Dit is niet de waarheid voor vandaag. Het geldt niet in deze bedeling van genade. Het zal gelden wanneer God de heerschappij van de Hemelen op aarde vestigt. Dit gaat vooraf aan de wederkomst van Christus. Het is de vrucht van de eerste komst.

Als iemand zich ooit heeft afgevraagd hoe de terugkeer van Israël naar het Land zal worden bereikt, dan vindt hij hier het antwoord. Velen hebben zich afgevraagd welke kracht een Israëliet, die in rijkdom en comfort in de Verenigde Staten leeft, ertoe zou bewegen om zijn spullen te pakken, alles achter zich te laten en terug te keren naar het land Palestina. Hij zal dit zonder aarzelen doen wanneer hij zich de waarde van de hemelse heerschappij realiseert, en dat de enige plaats waar hij hieronder kan komen, het land is dat God aan zijn vaderen heeft gegeven.

Ik moet u waarschuwen om niet proberen om aan elk detail van deze gelijkenis een betekenis te geven. Zij zouden de akker tot de wereld maken en dan vragen of men de wereld moet kopen om het Koninkrijk van God binnen te gaan. Deze man heeft de akker gekocht omdat het de enige manier was waarop hij de schat die erin lag, kon krijgen. Wanneer een mens Gods heerschappij heeft gezien, zal hij alles doen wat nodig is om die voor zijn leven veilig te stellen.

De parel van grote waarde

“Evenzo is het Koninkrijk der Hemelen gelijk aan een koopman, die schone parelen zocht. Toen hij een kostbare parel gevonden had, ging hij heen en verkocht al wat hij had, en kocht die” (Matt.13:45-46).

Met het risico vervelend te worden, moet ik nogmaals zeggen dat deze gelijkenis geen gelijkenis is van Christus, van de kerk, van Israël, van het overblijfsel in Israël, of van het evangelie. Het is een gelijkenis van het Koninkrijk der Hemelen. Houd in gedachten dat het centrale onderwerp in elke gelijkenis de heerschappij der Hemelen is, en dat de gelijkenis een bepaald aspect daarvan openbaart. We hebben een man gezien die goed zaad zaait in zijn akker, een mosterdzaadje, de zuurdesem en een schat die in een akker verborgen ligt. Nu is het centrale onderwerp een parel van onschatbare waarde, en straks zal het een sleepnet zijn dat in zee wordt uitgeworpen. De parel in de gelijkenis staat voor de heerschappij van de hemel. Als dat niet zo zou zijn, dan zou de gelijkenis geen gelijkenis van het Koninkrijk der Hemelen zijn.

Om dit te begrijpen, helpt het als we ons herinneren dat goede mensen altijd hebben verlangd naar goede overheden. Slechte mensen geven de voorkeur aan corrupte overheden, omdat ze van die corruptie kunnen profiteren, maar goede mensen hebben altijd gestreefd naar de best mogelijke overheid, een overheid die de deugdzaamheid van haar burgers, het welzijn van haar volk, vrede, welvaart, veiligheid en de cultuur van haar onderdanen zou waarborgen en als doel zou hebben. Daartoe hebben mensen lang gedebatteerd over wat de ideale regeringsvorm is, en de wereld heeft de gelegenheid gehad om vele vormen te observeren. Er zijn monarchieën, autocratieën en democratieën geweest in eindeloze variaties. Sommigen pleiten vandaag de dag voor een kapitalistische vorm, anderen voor een socialistische en weer anderen voor een communistische. De meest fanatieke voorstanders van deze verschillende regeringsvormen beweren dat de ene of de andere vorm alle problemen van de mens zal oplossen en hem van al zijn kwalen zal verlossen.

Eerlijke mensen die zich verdiepen in regeringsvormen en op zoek zijn naar de beste vorm, zijn inderdaad als kooplieden die op zoek zijn naar mooie parels. Maar ze vinden er geen enkele zonder gebreken, geen enkele die niet is getoetst en als onvolmaakt is afgekeurd. Ze kunnen nu geen hemelse heerschappij vinden, want die is niet beschikbaar. Op een dag zal God die openbaren. En wanneer Hij dat doet, zullen deze mensen, als ze eerlijk en onbaatzuchtig zijn in hun zoektocht, zelfs als ze de meest fanatieke voorstanders van de communistische regeringsvorm zijn, zich van alle andere ideeën zuiveren en verklaren dat ze de ene parel van grote waarde hebben gevonden. Dat is wat God voor Paulus deed op de weg naar Damascus. Dat is wat God voor elke Israëliet op aarde kan doen. Moge God de dag bespoedigen waarop de hemelse heerschappij weer werkelijkheid wordt en de mensen ertoe worden gebracht om de waarde en volmaaktheid ervan in te zien. Er is geen hoop in de menselijke heerschappij. Er is hoop in de hemelse heerschappij.

Het sleepnet

“Evenzo is het Koninkrijk der Hemelen gelijk aan een sleepnet, neergelaten in de zee, dat allerlei bijeenbrengt. Wanneer het vol is, haalt men het op de oever, en zet zich neer en verzamelt het goede in vaten, doch het ondeugdelijke werpt men weg. Zó zal het gaan bij de voleinding der wereld. De engelen zullen uitgaan om de bozen uit het midden der rechtvaardigen af te zonderen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geween zijn en het tandengeknars” (Matt.13:47-50).

We moeten extremen vermijden bij het interpreteren van deze gelijkenis. De centrale figuur is een sleepnet en dit wordt voorgesteld als een weergave van de heerschappij van de hemel. Het is nog nooit in de zee geworpen. Hoewel de Handelingentijd deel uitmaakte van de hemelse heerschappij, was het werk niet te vergelijken met een net dat in de zee werd geworpen. Het was alleen voor de Joden van hoofdstuk 1 tot 10 en eerst voor de Joden van 10 tot 28. Maar wanneer de hemelse heerschappij met macht de zee ingaat, zal zij alle soorten verzamelen.

In het geval dat in de gelijkenis wordt aangehaald, verzamelde het net alle soorten, sommige die goed (eetbaar) waren en sommige die slecht (oneetbaar) waren. Wanneer het tijdperk van de hemelse heerschappij ten einde loopt, zullen de engelen tevoorschijn komen en de goddelozen van de rechtvaardigen scheiden. Men moet in gedachten houden dat deze gelijkenis geen volledig beeld geeft; zij onthult niet de hele waarheid, maar slechts bepaalde aspecten.

Wanneer de hemel zijn heerschappij weer opneemt, zal deze zich uitstrekken om de hele mensheid te omarmen. Er zal geen toestemming worden gevraagd; er zal geen afwijzing worden geaccepteerd. De visser vraagt de vis niet om in het net te komen, noch zullen mensen worden uitgenodigd om onder de jurisdictie van de hemel te komen. Sommige mensen zullen onmiddellijk worden geëlimineerd, net zoals een visser een haai zou doden die in zijn net is gevangen. Dit wordt onthuld in teksten als Ezechiël 20:38 en Mattheüs 3:10. Dit zijn de openlijk opstandigen. Niettemin zullen velen onder de heerschappij van de hemel komen, trouw aan haar beloven, maar nooit in haar worden opgenomen. Ze tonen slechts geveinsde gehoorzaamheid en worden uiteindelijk volgelingen van de satan. Ze kunnen hun plaats in het Koninkrijk behouden dankzij de beperkende invloeden die aanwezig zullen zijn, maar zodra deze beperkingen worden versoepeld, keren ze zich tot de satan en worden ze zonen van de boze, die hij vestigt of zaait te midden van de zonen van het Koninkrijk. Wanneer de beperkende invloed wordt weggenomen, komen zij openlijk in opstand, maar de opstand zal van korte duur zijn. De engelen komen tevoorschijn en scheiden de goddelozen van de rechtvaardigen. Deze scheiding is identiek aan die van Mattheüs 13:41.

Deze gelijkenis bewijst boven alle andere dat het Koninkrijk der Hemelen voorafgaat aan het millennium.